

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžd/5/2013
Identifikačné číslo spisu:	7012200369
Dátum vydania rozhodnutia:	26.06.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:7012200369.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu JUDr. M. Y., bytom B., právne zastúpeného JUDr. Michaelou Šterbákovou, advokátkou, Advokátska kancelária Sítár & Saloka so sídlom v Košiciach, Zvonárska 8, proti žalovanému Mestu Košice, Trieda SNP č. 48/A, Košice, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí vydaných v blokovom konaní zo dňa 14. februára 2012, č. blokov A 0039055 až A 0039060, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, č. k. 6S/59/2012-36 zo dňa 22. novembra 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/59/2012-36 zo dňa 22. novembra 2012 **p o t v r d z u j e**.
Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením krajský súd zastavil konanie z dôvodu nesplnenia podmienky preskúmania blokového konania súdom - podmienky na podanie žaloby podľa § 250d ods. 3 O.s.p. V odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že z obsahu návrhu žalobcu vyplýva, že sa domáha preskúmania rozhodnutia, ktorým mu bola dňa 14. februára 2012 uložená v blokovom konaní pokuta vo výške 60,- Eur za porušenie zákazu parkovania v historickom centre Košíc podľa ustanovenia § 84 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. K zaplateniu pokuty mal byť donútený tým, že mestskí policajti mu bránili v odjazde jeho vozidla, ktoré potreboval súrne odovzdať manželke. Krajský súd v Košiciach ďalej uviedol, že ak páchatel priestupku blokujú pokutu zaplatí na mieste, správny orgán nevydáva o tom žiadne rozhodnutie, iba bloky na pokutu, slúžiace ako potvrdenka o zaplatení pokuty.

Neexistencia správneho rozhodnutia je takým nedostatkom konania, ktorý nie je možné odstrániť. Súd preto konanie podľa § 104 ods. 1 prvá veta s použitím § 246c ods.1 O.s.p. zastavil, pretože v danom prípade nemožno konštatovať, že žalobca vyčerpal všetky právnymi predpismi prípustné opravné prostriedky v správnom konaní, a preto sa nemôže domáhať súdneho prieskumu ním napadnutého rozhodnutia vydaného v blokovom konaní podľa § 84 citovaného zákona.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že v preskúmvanej veci nie sú splnené podmienky podľa § 247 ods. 1, 2 O.s.p. Nebolo vydané žiadne rozhodnutie podľa Správneho poriadku, na ktorý

priestupkový zákon odkazuje, a preto bolo potrebné konanie podľa § 250d ods. 3 O.s.p. zastaviť, lebo žaloba smeruje proti uloženiu pokuty v blokovom konaní, ktoré však nemôže byť predmetom preskúmania súdom v konaní správneho súdnictva.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, v ktorom opakovane dôvodil, že aj vydanie blokov za zaplatenú pokutu je rozhodnutím, ktoré podlieha preskúmaniu súdom, pretože v opačnom prípade by boli porušené jeho práva na prerokovanie veci pred súdom podľa článkov 38 ods. 2 prvej vety Listiny základných práv a slobôd (ústavný zákon č. 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd) a čl. 46 ods. 1 Ústavy. Spochybnil originalitu a pravosť vydaných blokov a navrhol zrušiť napadnuté uznesenie a vec vrátiť Krajskému súdu v Košiciach na ďalšie konanie. Podaním z 5. júna 2013 pripojil k odvolaniu rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10Sžd/33/2011 z 20. júna 2012, ktorým dokazoval, že aj uloženie pokuty v blokovom konaní má povahu správneho rozhodnutia.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa stotožňuje s napadnutým rozhodnutím a odvolaciemu súdu ho navrhol potvrdiť pre preukázanie priestupku, zaplatenie pokuty a vylúčenie preskúmania blokového konania súdom. Doslova uviedol, že: „po potvrdení súhlasu s uložením pokuty v blokovom konaní vlastnoručným podpisom páchatel'a na bloku sa tento stáva právoplatným a nie je ho už možné napadnúť riadnymi opravnými prostriedkami a ani niektorými mimoriadnymi opravnými prostriedkami“. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), po preskúmaní napadnutého uznesenia bez nariadenia pojednávania jednomyselne dospel k záveru, že napadnuté uznesenie krajského súdu je potrebné potvrdiť, avšak čiastočne z iných dôvodov.

Odvolací súd úvodom v súlade so súdnou praxou i teóriou správneho práva konštatuje, že i uloženie blokovej pokuty je rozhodnutím - individuálnym správnym aktom - zasahujúcim do práv a povinností subjektu, ktorému je pokuta uložená. Niet tiež dôvodu pochybovať o tom, že každý takýto individuálny správny akt podlieha preskúmaniu, avšak len za splnenia zákonných podmienok určených na takéto preskúmanie. Ak dôjde k zaplateniu pokuty a tým nedôjde k využitiu a zároveň splneniu zákonom stanovených podmienok - objasňovanie priestupku pred správnym orgánom pre nezaplatenie pokuty, nie je možné rozhodnutie o uložení blokovej pokuty preskúmať súdom.

V takom prípade by totiž súd nahrádzal činnosť správneho orgánu, ktorý by mal konať o priestupku, zadovážoval by, vykonával a hodnotil dôkazy a napokon by musel vydať i samotné rozhodnutie o priestupku v správnom konaní, čo je neprípustné a zákonodarcu určite taký postup ani nepredpokladal. Odvolací súd sa stotožnil s tvrdením žalobcu, že blokové konanie je osobitným spôsobom konania a konaním zrýchleným. Existujú preň osobitné pravidlá, ktoré určujú, kedy môže k nemu dôjsť a ako má prebehnúť.

Podľa § 84 ods. 1 ZoP, za priestupok možno uložiť pokutu v blokovom konaní, ak je priestupok spoľahlivo zistený a obvinený z priestupku je ochotný pokutu (§ 13 ods. 2) <. zaplatiť.

V prerokúvanom prípade došlo k splneniu podmienok pre uloženie pokuty v blokovom konaní jednak pre povahu spáchaného priestupku, ako aj pre jeho spoľahlivé zistenie na mieste a ochotu priestupcu pokutu zaplatiť.

Dodatočné tvrdenie žalobcu, že bol donútený k zaplateniu pokuty, je právne irelevantné, pretože v predpísanom konaní nebolo preukázané tvrdenie žalobcu o porušení práv či povinností zakročujúcich mestských policajtov. Odvolací súd zaplatenie pokuty a podpísanie blokov na pokutu žalobcom na mieste považoval za relevantný dôkaz o ochote žalobcu podrobiť sa blokovému konaniu na mieste, navyše ak vzal na zreteľ, že žalobca je osobou s vysokoškolským vzdelaním v odbore právo, teda znalým dôsledkov zaplatenia pokuty a podpisania blokov na pokutu. V tomto smere nie je ospravedlnením nevyužitia procesu objasňovania priestupku v správnom konaní pred orgánmi objasňujúcimi priestupok ani tvrdenie žalobcu, že vozidlo potreboval súrne odovzdať manželke.

Na základe uvedených skutočností možno konštatovať, že v zásade „v prípade, v ktorom ten, kto sa mal podľa názoru správneho orgánu dopustiť priestupku, nepovažoval priestupok za spoľahlivo zistený, prípadne by z iného dôvodu nebol ochotný pokutu zaplatiť, by bolo potrebné skutkové a právne otázky týkajúce sa spáchaného priestupku posudzovať a vo veci vykonať dokazovanie. Takéto dokazovanie by samozrejme muselo byť predmetom riadneho správneho konania.

Z uvedeného logicky vyplýva, že začatie správneho konania je v dispozícii osoby obvinenej z priestupku,

napriek tomu, že je ex offio začaté správnym orgánom, pretože práve osoba obvinená z priestupku má na výber, či využije právo, aby spáchanie priestupku bolo preukazované v riadnom správnom konaní po skutkovej i právnej stránke.

Faktická dispozícia osoby obvinenej z priestupku je teda daná tým, že osoba, ktorá sa mala priestupku dopustiť, buď považuje priestupok za spoľahlivo zistený, nechce, aby sa o ňom viedlo správne konanie so všetkými dôsledkami týkajúcimi sa objasňovania jeho skutkového i právneho stavu, a súhlasí so sankciou, ktorá je jej v blokovanom konaní uložená, alebo priestupok nepovažuje za preukázaný a nesúhlasí so zaplatením pokuty, pričom využíva právo, ktoré jej nie je možné odoprieť, na začatie správneho konania o priestupku“ (rozsudok Najvyššieho správneho súdu Českej republiky č. k. 6 As 49/2003 - 46).

Opačný postup by totiž viedol k odopretiu práva zaručeného článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (a sprostredkovane tiež článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd), podľa ktorého každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

V prerokúvanej veci, ako už bolo uvedené, žalobca zaplatením pokuty a podpísaním blokov o uloženej pokute vlastnoručným podpisom vykonal všetko preto, aby blokované konanie bolo právoplatne ukončené a tým ďalej nepreskúmateľné súdom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na rozhodovaciu prax Ústavného súdu Slovenskej republiky i Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré rozhodovanie o priestupku považuje za podobu rozhodovania v trestnom konaní, v ktorom má každý obvinený právo na prerokovanie veci pred nezávislým a nestranným súdom. Ak sa však sám páchatel priestupku vzdá tohto práva, nie je možné napraviť jeho rozhodnutie neuplatniť svoje práva, iba ak by v predpísanom konaní a pred príslušným orgánom bolo vyslovené, že k splneniu podmienok uvedených v ustanovení § 84 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov došlo spáchaním trestného činu, priestupku, či disciplinárneho previnenia spáchaného orgánom, ktorý pokutu uložil, resp. by neboli splnené zákonné podmienky pre blokované konanie.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vo výroku vecne správne.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobca nemal úspech a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.